

»Obličje ak' je jasno tvoje,
Veselo moja struna poje;
Al' če oko se ti solzi,
V potokih moje se topi.«

Da bi se pa človek neprestano smejal in veselo brenkal, zato pač mislim, da niso časi baš primerni, če tudi so nam plače »reorganizirali«.

Toda, gospod urednik! Ne hudujte se. Stara navada . . . kmalu bi bil zašel v politiko in Vi bi me kot neposlušnega pesimista krenili po prstih. Tega pa ne bi rad. Dokler pojde prav, ne bom neposlušen; če se pa voz zvrne, seveda potem ima pa — vsaka glava svojo pamet. Tudi dobrega sveta sem včasih potreben liki vsak človek, ko si sam ne more več pomagati.

V 7. št. našega lista čital sem dopis z Dolenjskega, v katerem je tožba, da se ročna dela premalo nagrajuje. Ne gledé na to, da so dandanes, tako pravijo, že pomrli vsi oni, ki so kaj zastoj dajali in da so »Šenka« obesili ono leto, krčijo res zaslužene krajcarje še dalje brez konca in kraja.

Navada in dolžnost je, da se mora sprejeti, kar pride »od zgoraj«. Če človek pri tem kaj zamrma, mora storiti že bolj na skrivnem. Tam »gori« nekda ne slišijo radi kakšnih pritožeb. Naj bo pa to že kakor koli. — Gospod urednik! Tu sem pa res v zadregi. Kaj pa potem, če ima »od tam »gori« res kaj priti, pa ne pride n. pr. kakor nagrada za veronauk ali kmetijski pouk. Gospod urednik, kaj pa potem?

Že vidim, da sezate po rdeči svinčnik in mislite napisati uredniško opazko, pa ne tako hudo ne, da bi čuli celo »v deveto deželo«. A jaz sem si stvar že brez Vas pojasnil. Hvala Vam, gospod urednik!

Sitneža nimajo nikjer radi. Vender so se marsikomu zastran sitnosti odprla velika vrata ali pa dobro obložene jasi, če tudi ni lepo, da je človek siten, prav slovenski siten. Kdor noče torej priimka siten — pa počakaj. Slovenci smo potrpežljive ovce. Lepo spodobno, mirno in skromno čakamo pred vseni vrati, katera so se našim mogočnim sosedom že davno odprla. Kot veren Slovenec zna čakati tudi

Vaš

pesimist.

Naši dopisi.

Iz kamniškega okraja. Dne 2. malega travna je imelo tukajšnje učiteljsko društvo glavno skupščino v Mengši. — Gospod predsednik Janežič toplo pozdravi navzočih 22 udov ter jim ob enem kliče v spomin nekatere društvene premembe in delovanje preteklega leta med drugim omenivši tudi izvrstnega društvenika in tovariša g. Ant. Javorška, kateri je nastopil nadučiteljsko službo v Šiški, želeč mu v novem okraju vse dobro in tisto kolegijalno ljubezen, katero je užival toliko let med nami. Izreka tudi željo, da bi se društveno petje bolj gojilo.

Iz tajnikovega poročila se je razvidelo, da je društvo dvakrat zborovalo in da je odbor imel jedno sejo. Društvenikov je 36 pravih in 1 podporni. Med letom sta iz društva izstopila gg. Jeglič in Javoršek, pristopila pa gg. Matija Janežič in Mihael Kos. Dalje je naštel vse društvene premembe in delovanje, kar pa se je zgledalo že večinoma preje po časnikih ter prišel do zaključka, da je društvo vse storilo, kar je bilo v moči z delom preobloženim in po okraju raztresenim odborikom in udom. K poročilu dodal je še, da je dandanes težko biti učitelj, ker moramo razum vestnega službenega delovanja še odbijati napade na našo čast in poštenje. Toda vera v zvezi s trdnim upanjem, katera nam ne veli bojazljivimi biti, dovoli nam v hrambi se posluževati svojih pravic, ki nam gredo po božjih in svetnih zakonih. V dosego tega pa nam je v prvi vrsti gojiti živahno društveno življenje, osobito slogu, ki bodi neprodorna. In če v tej vstrajamo, poprijeli se bodo praktično vsi stanovi onih nazorov o našem stanu, katere z živimi barvami

teoretično tako lepo slika pedagogika. Da pa se nam vse to uresniči treba je stanovske ljubezni, sloge in delavnosti, kar nič ni težko za onega, ki hoče.

Blagajnik g. Trante je izkazal v gotovini 31-56 gld., 9 gld. pa še udje dolgujejo.

G. Trost je nadaljeval svojo jako zanimivo stvarino: »Katere fizikalne aparate si učitelj lahko naredi in kako naj jih uporablja?« prav dobro. Ker jo bode v kratkem priobčil v »Učiteljskem Tovarišu«, naj to zadostuje.

Društveni odbor je ostal stari, le odšlega gospoda Javorška namestuje g. Trost.

Kot delegatje k »zveznemu zborovanju« so se na predsednikovo prošnjo prostovoljno zgledali: gđe. Marija Šerc in gg. Stiasny, Toman, Kos.

Med prostimi nasveti je utemeljeval g. nadzornik Letnar zadnji odstavek društvene prošnje na visoki deželni zbor za povikšanje učiteljskih plač po 50 gld., katerega je visoki deželni zbor ovrgel s tem, ker je trdil, da bi se s takim povikšanjem pomnožili deželni troški za 25.000 gld., ker 500 služeb po 50 gld. = 25.000 gld., ne da bi bil odšel po novi postavi tisto vsoto, ki se pridobi od provizoričnih učiteljskih močij.

Po vsprejetji predloga g. nadzornika L. Letnarja, da se naj v tem okraju umrlim učiteljem o Vseh svetih popravljajo na društvene troške grobovi in polagoma nakupijo svetilnice in onega g. Burnika, da odbor ude pozivlja za prestavljanje onih nemških knjig, ki ugajajo otroški knjižnici, sklene g. predsednik zborovanje.

Kecel.